

Załącznik do decyzji ROŚ.6220.5.2021

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Zgodnie z art. 84 ust 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2021 r. poz.247 ze zm.)

Rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia:

Przedmiotem planowanej inwestycji jest budowa budynku do chowu trzody chlewnej w miejscowości Dominowo, projektowanego na terenie obejmującym działkę o numerze ewidencyjnym 119/1 obręb geodezyjny Dominowo, gmina Dominowo, powiat średzki, województwo wielkopolskie.

Obszar pod planowaną inwestycję nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Powierzchnia działki nr 119/1, na której lokalizowana jest inwestycja wynosi 7,7240 ha. Obecnie przedmiotowa nieruchomość użytkowana jest jako gospodarstwo rolne, na którym jest prowadzony chów trzody chlewnej (chów tuczników)

Przedsięwzięcie polegać będzie na budowie budynku do chowu trzody chlewnej o obsadzie do 125,36 DJP, to jest 5 knurów, 192 maciory, 624 prosięta oraz 624 warchlaki. W założeniach przyjęto, że w budynku odbywać się będzie reprodukcja stada podstawowego oraz odchów warchlaków.

Całkowita maksymalna obsada przedmiotowego budynku (uwzględniająca rezerwy technologiczne) do chowu trzody chlewnej planowanej do realizacji przez inwestora wyniesie 169,53 DJP.

Przedmiotem planowanej inwestycji jest budowa budynku inwentarskiego dla chowu trzody chlewnej o powierzchni zabudowy ok 1700 m² wraz ze zbiornikiem podrusztowym na gnojowicę (ok.1800m³) oraz budowa 4 silosów paszowych o pojemności ok 3 Mg każdy.

Gospodarstwo pracować będzie w systemie ciągłym. Obsługiwać ją będą 2 osoby, planuje się do 2,5 cykli w ciągu całego roku. Przeciętny roczny obrót żywcem kształtować się będzie na poziomie ok. 5000 szt. warchlaków.

Zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 56 poz. 344 ze zm.) w projektowanej chlewni przyjęto następujące powierzchnie hodowlane:

Sektor krycia:

Zaprojektowano 48 stanowisk pojedynczych, tj. 2 grupy technologiczne po 24 szt.

W sektorze krycia lochy utrzymywane są pojedynczo. Szerokość kojca wynosi 0,65 m, a długość 2,4 m. Zgodnie z ww. rozporządzeniem norma wynosi: szerokość 0,6 m, a długość 2 m. Rezerwę zaplanowano w ilości 10 szt. stanowisk o takiej samej wielkości.

Sektor ciąży:

Liczba stanowisk wymagana technologicznie to 96 szt.

W sektorze krycia lochy utrzymywane są pojedynczo. Szerokość kojca wynosi 0,645 m, a długość 2,4 m. Zgodnie z ww. rozporządzeniem norma wynosi: szerokość 0,6 m, a długość 2 m.

Rezerwę zaplanowano w ilości 3 szt. stanowisk o takiej samej wielkości.

Sektor porodowy:

Technologicznie wymaganych jest 48 kojców w dwóch grupach.

Wymiary kojca porodowego 2,6 m x 1,8 m = 4,68 m² (norma 3,5 m² dla maciory z prosiętami).

Kojce rezerwowe w ilości 8 szt. mają takie same wymiary.

Pomimo, iż w sektorach loch zaprojektowano kojce rezerwowe, to będą one wykorzystywane jedynie przy odstępstwach od zakładanych terminów na poszczególne procesy technologiczne. Nie planuje się chowu większej ilości loch niż technologiczna ilość 192 szt.

Sektor knurów:

Zaprojektowano pięć kójców pojedynczych dla knurów o powierzchni ok. 8,6 m² każdy (norma 7,5 m²)

Odchowalnia warchlaków:

Zaplanowano dwie komory po 8 kójców o powierzchni ok. 23 m²

2 komory to 2 x 8 x 23 m² = 368 m², co daje 0,58 m² na stanowisko (przy założeniu przetrzymywania warchlaka do ok. 40 kg minimalna powierzchnia to 0,4 m² na sztukę).

Technologicznie planuje się 2 grupy warchlaków po 312 szt.

Rezerwę technologiczną na potrzeby dezynfekcji, czyszczenia, remontowania, stanowi jedna komora z 4 kójcami (4 x 23 m² = 92 m²).

Biorąc pod uwagę rezerwy i minimalne powierzchnie hodowlane w przypadku warchlaków maksymalna możliwa liczba zwierząt jaka może być teoretycznie utrzymywana w planowanym budynku wynosi:

Maciory łącznie 213 szt.,

w tym 96 + 48 + 48 = 194 stado podstawowe + rezerwa (3+10+8 = 21),

Knury łącznie 5 szt.,

Prosięta łącznie 624 szt. (48 macior x 13 prosiąt = 624 szt.).

Warchlaki łącznie 1150 szt., w tym 920 szt. stado podstawowe + 230 szt. rezerwy,

Maksymalna możliwa obsada uwzględniająca rezerwy technologiczne wyniesie 169,53 DJP:

Knury – 5 szt. = 2,0 DJP

Maciory – 213 szt. = 74,55 DJP

Warchlaki – 1150 szt. = 80,5 DJP

Prosięta – 624 szt. = 12,48 DJP.

Powierzchnie planowanych obiektów wynoszą:

- budynek inwentarski ok. 1700 m² powierzchni zabudowy,
- podrusztowy zbiornik na gnojowicę o pojemności ok. 1800 m³,
- 4 silosy o powierzchni ok. 3 m² każdy.

Cześć nieruchomości, na której planuje się realizację przedmiotowej inwestycji, jest oddzielona płotem od istniejącego gospodarstwa i stanowić będzie niezależny chów trzody chlewnej (lochy, prosięta, warchlaki) niepowiązany technologicznie z istniejącym gospodarstwem rolnym należącym do brata Inwestora.

Po zrealizowaniu inwestycji zagospodarowanie nieruchomości, na której planuje się inwestycję, kształtować się będzie następująco:

- budynek inwentarski dla chowu trzody chlewnej o powierzchni zabudowy ok. 1700 m², z wbudowanym pod rusztami zbiornikiem na gnojowicę o pojemności ok. 1800 m²,
- cztery silosy paszowe o powierzchni ok. 3 m² każdy,
- utwardzenie ok. 540 m²

Budynek inwentarski o powierzchni 1700 m² wybudowany będzie w technice tradycyjnej murowanej.

Stado podstawowe macior podzielone będzie na grupy technologiczne. Planuje się 8 grup technologicznych, a miejsce przewidziano na 8 grup + rezerwa na każdej z nich. 2 grupy produkcyjne przewidziano w sektorze porodowym (48 stanowisk + 8 rezerwowych). Kolejne

4 grupy zajmują miejsca w sektorze loch próśnych (96 stanowisk + 3 rezerwowe). Na końcu planuje się 2 grupy technologiczne w sektorze krycia (48 stanowisk + 10 rezerwowych). W budynku zaplanowane zostały ponadto dwie komory warchlakarni (o pow. 184 m² każda), w której technologicznie planuje się po 312 szt. o max. wadze do 40 kg oraz jedna komora rezerwowa na 156 szt. (pow. 92 m²). Biorąc jednak pod uwagę powierzchnię komór oraz minimalną powierzchnię hodowlaną warchlaka o wadze 40 kg (0,4 m/szt.) to maksymalna pojemność tych komór wynosi 920 szt. + 230 szt. rezerwy. Powierzchnia rezerwowa przewidziana jest na konieczne remonty, czyszczenie czy dezynfekcję. Kolejnym elementem chlewni jest pomieszczenie dla 5 knurów (2 knury szukarki oraz 3 knury do inseminacji).

W skład budynku chlewni wchodzi również dwa pomieszczenia socjalne.

Planuje się zakup gotowych pasz, które będą dostarczane do silosów. Będą one wzbogacane dodatkami w postaci probiotyków, związków polifenolowych. Dodatki te wpływają korzystnie na zdrowotność zwierząt, przyswajalność pokarmów, przemianę materii i tym samym ograniczenie emisji amoniaku. Przygotowane mieszanki pasz zasypywane będą do silosów paszowych umieszczonych na zewnątrz budynku. Do każdego z nich dostarczana jest pasza zależna od zwierzęcia, dla którego jest przeznaczona. Do poszczególnych stanowisk dostarczana jest pasza automatycznie poprzez systemy karmienia. W ich skład oprócz silosów wchodzi paszociągi i autokarmniki (warchlaki – pasza jest stale do dyspozycji) lub dozowniki (lochy). Ponadto zwierzęta mają stały dostęp do wody poprzez poidła lub smoczki stanowiące elementy linii zadawania paszy.

Również zastosowane systemy wentylacji spełniają wszystkie normy jakie dopuszczone są w UE. W zimie związane jest to z ogrzewaniem, a latem z chłodzeniem. W tym celu zamontowane są wentylatory wyciągowe, które wymuszają wymianę powietrza. Wielkość wymiany powietrza związana jest z temperaturą na zewnątrz, porą roku, rodzajem pomieszczenia. Nad prawidłową pracą wentylatorów, systemu grzewczego i układów chłodzenia czuwają komputerowe sterowniki klimatu. W sposób automatyczny regulują temperaturę wewnątrz danej komory.

Wszystkie pomieszczenia w budynkach inwentarskich zostaną wyposażone w ruszt, który w zależności od zwierzęcia jest wykonany z betonu lub tworzywa sztucznego. Ułatwia to obsługę zwierząt, zmniejsza nakłady pracy i pozwala zachować czystość i higienę pomieszczeń. Całkowita pojemność rusztów w budynku wynosi ok. 1800 m³.

Podział zwierząt na grupy i oddzielenie ich od siebie pozwala również na lepszy nadzór i ma wykluczyć roznoszenie się chorób. W razie wystąpienia ogniska chorobowego ułatwiona jest separacja chorych osobników i kontrola nad pozostałymi.

Ponadto w budynku chlewni planuje się zastosować elektryczne panele grzewcze sektora prosiąt.

Silosy na pasze (4 szt. poj. ok 3 Mg).

Planuje się zastosować silosy o poj. 3 Mg (np. firmy BIN czy POLNET). Zakupiona gotowa pasza będzie transportowana do silosów, a następnie podawana będzie do budynku chlewni bezpośrednio z silosów za pomocą paszociągów.

Zbiorniki na gnojowicę o pojemności ok.1800 m³.

Zbiornik gnojowicowy umieszczony pod rusztami będzie szczelny, wykonany w technologii monolitycznej żelbetowej z uszczelnieniem w postaci folii hydroizolacyjnej PE. Usuwanie gnojowicy odbywać się będzie za pomocą wyprowadzonych poza lico obwodowych ścian podłużnych obiektu systemowych „króćców” z rur PCV w ilości 2 szt. Opróżnianie zbiorników z gnojowicy odbywać się będzie za pomocą wozu asenizacyjnego. Gnojowica stosowana będzie w dozwolonych okresach na polach, którymi dysponuje Inwestor.

Tereny komunikacji.

Planuje się utwardzić drogę łączącą budynek chlewni z drogą publiczną. Droga ta będzie miała ok. 70 m długości i ok. 4 m szerokości. Będą nią dojeżdżać pojazdy dostarczające paszę oraz transporty po odbiór żywca. Przed budynkiem planuje się również lokalizację utwardzonego placu o powierzchni ok. 115 m².

Teren wydzielony pod inwestycję i tereny biologicznie czynne.

Planuje się wydzielenie z całej nieruchomości obszaru ok. 3400 m² pod inwestycję. Około 1160 m² z tej powierzchni stanowić będą tereny nieutwardzone – biologicznie czynne.

Odprowadzenie „zużytego” powietrza nastąpi poprzez kanały wyciągowe o średnicy 50 cm, 63 cm oraz 90 cm z wentylatorami (firmy ZIEHL-ABBEG, POLnet lub podobnej) w ilości 13 szt.

- wentylatory 50 cm – 5 szt.,
- wentylatory 63 cm – 5 szt.,
- wentylatory 90 cm – 3 szt.

Taki układ wentylacji podciśnieniowej zapewni optymalną ilość wymian powietrza. Ponadto sektor porodowy oraz odchowy warchlaków planuje się wyposażyć w elektryczne ogrzewanie panelowe lub nagrzewnicowe.

Pasze magazynowane będą w silosach. Paśniki umiejscowione będą wzdłuż ciągów komunikacyjnych. Przesyłanie paszy odbywać się będzie automatycznie za pomocą paszociągów spiralnych (opcjonalnie: podajniki łańcuchowo-krażkowe, ślimakowe lub koralikowe).

Po osiągnięciu założonej wagi zwierzęta będą sprzedawane. Okres ok. 5 dni przeznaczony będzie by w komorach przeprowadzić zabiegi mycia i dezynfekcji oraz napraw i konserwacji sprzętu. Po każdym etapie hodowli czyszczeniu i konserwacji podlegać będą również urządzenia. Sprawdzane będzie działanie wentylacji, urządzeń podających paszę i wodę, oświetlenie. Proces czyszczenia i dezynfekcji pomieszczeń dla trzody ograniczy ryzyko strat powodowanych chorobami zakaźnymi atakującymi stado. Skuteczne czyszczenie i dezynfekcja pomogą ograniczyć ilość niebezpiecznych zarazków do poziomu, który nie wpłynie szkodliwie na produktywność i dobrostan trzody.

W celu minimalizacji uciążliwości zapachowych (przede wszystkim zmniejszenia emisji siarkowodoru i amoniaku) zastosowana zostanie technologia Efektywnych Mikroorganizmów (EM). Zastosowanie tej technologii pozwoli na zahamowanie procesu gnicia odchodów zwierzęcych oraz wyeliminowanie przyczyny powstawania toksycznych gazów wewnątrz tuczarni. Będzie to miało bezpośredni wpływ na warunki zdrowotne hodowli oraz na mniejszą emisję substancji na zewnątrz budynku, co spowoduje mniejszą uciążliwość zapachową w otoczeniu inwestycji. Naturalne probiotyczne mikroorganizmy będą dodawane do paszy lub bezpośrednio do wody. Tak przygotowana woda/pasza daje świetne rezultaty hodowlane. Hamuje również występowanie chorób układu oddechowego. Wpływa na zdecydowaną poprawę procesów trawiennych i tym samym na lepsze wykorzystanie zadawanej paszy.

Ilość i skład pokarmu podawanego świnom odgrywa decydującą rolę w określeniu ilości powstających odchodów, ich składu chemicznego i struktury fizjologicznej. Pokarm ma decydujący wpływ na oddziaływanie na środowisko obiektów inwentarskich. W budynku podawana będzie pasza sucha w postaci sypkiej lub granulowanej. Do poszczególnych stanowisk dostarczana będzie pasza automatycznie poprzez systemy karmienia. Proces zadawania paszy odbywać się będzie przy pomocy paszociągu spiralnego (opcjonalnie: podajniki łańcuchowo-krażkowe, ślimakowe lub koralikowe). Przenośnik transportuje paszę w zamkniętej rurze ze stałą i dużą wydajnością. Łańcuch przesuwany jest jednostką napędową zasilaną z sieci elektrycznej.

Ilość podawanego pokarmu zależna jest od wagi i przeznaczenia. Woda dostarczana będzie z sieci gminnej i podawana za pomocą poidel smoczkowych zainstalowanych w automatycznych podajnikach pokarmu (turbomaty) razem z podajnikiem miseczkowym do paszy. Poidła te ograniczają straty wody, powodując zmniejszenie stresu w grupie zwierząt, a także ułatwiają podawanie leków rozpuszczalnych w wodzie.

W celu higienizacji chlewni i likwidacji odorów również będą wykorzystane EM poprzez zaszczepienie gnojowicy. EM zostaną wprowadzone na dno zbiorników pod rusztami, tak aby mikroorganizmy

znalazły się we frakcji stałej zalegającej na dnie. Jednocześnie kojce będą spryskiwane roztworem EM uwodnionym 10-krotnie. W początkowym okresie opryski wymagane będą do dwóch razy w tygodniu. Jednak, jeżeli zmniejszy się siła wyczuwalnego odoru, wówczas zabiegi można ograniczyć do jednego w tygodniu.

Temperatura i wilgotność w chlewniach zależy od różnych parametrów takich jak: system utrzymania, izolacja budynku, temperatura zewnętrzna. W planowanym budynku chlewni szczególną uwagę zwracać się będzie na przeciwdziałanie wykraplaniu się pary wodnej na wewnętrznych powierzchniach ścian. Budynek będzie dobrze zaizolowany termicznie ze skutecznie działającym systemem wentylacyjnym.

W celu umożliwienia kontroli pomieszczeń, w których utrzymywane będą zwierzęta oraz w celu oglądania zwierząt pomieszczenia będą wyposażone w stałe oświetlenie sztuczne, w postaci energooszczędnych lamp oświetleniowych.

Chlewnia będzie posiadać możliwość izolowania zwierząt chorych i padłych. W razie wystąpienia ogniska chorobowego ułatwiona jest separacja chorych osobników i kontrola nad pozostałymi.

W ramach inwestycji planuje się wybudować tereny komunikacyjne z kostki brukowej lub tłucznia o łącznej powierzchni ok. 540 m². Tereny te ułatwią komunikację związaną z obsługą chlewni, a także transportem związanym z dostawami paszy oraz odbiorem żywca.

Karmienie.

Prosięta już przy lochach przyzwyczajane są do pobierania paszy z karmników oraz wody z poideł. Po odsadzeniu, ok. 28 dniu życia, prosiaki przenoszone są do sektora odchowu warchlaków i tam otrzymują odpowiednią paszę z karmników i korytek. Po ok. 4 tygodniach prosięta przechodzą na paszę dla warchlaków, a karmienie odbywa się za pomocą automatów paszowych zasypywanych ręcznie. Po osiągnięciu wagi 40 kg warchlaki gotowe są do sprzedaży. Zwierzęta utrzymywane będą bezściółkowo na podłodze rusztowej.

Lochy

Lochy prośne utrzymywane będą pojedynczo w kojcach, bezściółkowo na podłodze rusztowej. Do poszczególnych stanowisk dostarczana będzie pasza automatycznie poprzez paszociągi i autokarmniki oraz dozowniki. Ponadto zwierzęta mają stały dostęp do wody poprzez poidła lub smoczki stanowiące elementy linii zadawania paszy.

Tydzień przed porodem lochy przenoszone są do jarzm porodowych, gdzie znajdują się koryta ze spryskiwaczami wody, a pasza zadawana jest 3 razy na dobę. Odbywa się to do momentu odsadzeniu prosiąt. Zwierzęta utrzymywane będą bezściółkowo na podłodze rusztowej.

Wójt Gminy Dominowo
Krzysztof Pauter